

W dniu dzisiejszym, 7 października 2014 r. przypada 130. rocznica urodzin wiceadmirala Józefa Unruga, jednego z pionierów Polskiej Marynarki Wojennej i bohaterskiego obrońcy Wybrzeża we wrześniu 1939 roku, jeńca niemieckich oflagów, wielkiego patrioty, dzielnego oficera morskiego, Kawalera Złotego Krzyża Virtuti Militari.

Józef Unrug (ur. 7 października 1884 w Brandenburgu, zm. 28 lutego 1973 w Lailly-en-Val) był synem gen. mjr'a Tadeusza Gustawa, oficera gwardii pruskiej oraz Isidory von BÜNAU, hrabianki saskiej. Odziedziczył po ojcu majątek Sielec w powiecie żnińskim. W latach 1904-1919 służył w Keiserliche Marine. Ukończył Oficerską Szkołę Morską w Mürwick.

Lata 1907-1911 to okres służby na krążownikach "Munchen" i "Niobe" oraz pancerniku "Braunschweig". W latach 1913-1914 był oficerem wachtowym i dowódcą baterii dział na flagowym pancerniku "Friedrich der Grosse". Ukończył kurs min i torped oraz szkołę podwodnego pływania. Od 1915 r. do 1919 r. służył na okrętach podwodnych, był m.in. komendantem Szkoły Podwodnego Pływania, dowódcą okrętu i dowódcą flotylli okrętów podwodnych. 1 czerwca 1919 roku zgłosił się do Wojska Polskiego.

Służbę w Polskiej Marynarce Wojennej rozpoczął w 26 lipca 1919 roku w stopniu kapitana marynarki, który zdobył służąc w latach 1907-1918 w niemieckiej flocie wojennej. Jego wiedza i doświadczenie morskie oraz sumienność, odpowiedzialność i poczucie oficerskiego honoru sprawiły, że bardzo szybko awansował zajmując kolejne ważne dla tworzącej się floty stanowiska służbowe. Karierę rozpoczął od stanowiska naczelnika Wydziału Operacyjnego w Departamencie Spraw Morskich w Warszawie.

W 1920 roku przeniesiono go do Gdyni gdzie został szefem nowopowstałego Urzędu Hydrograficznego. W 1921 roku objął obowiązki Szefa Sztabu Dowództwa Floty, które pełnił do 1923 roku. Na skutek konfliktów w Kierownictwie Marynarki Wojennej w latach 1923-1925 na własną prośbę przebywał na emeryturze zajmując się zarządzaniem majątkiem ziemskim w Sielcu pod Żninem, Po zmianach personalnych w 1925 roku został przywrócony do służby i wyznaczony na stanowisko Dowódcy Floty.

Awansowany w międzyczasie do stopnia komandora, Józef Unrug zajął się organizacją służby i szkolenia floty. Pod jego kierownictwem stworzono podstawy rozwoju marynarki wojennej w II Rzeczypospolitej. W 1933 roku komandor Józef Unrug został awansowany do stopnia kontradmirała. W 1939 roku powierzono mu jako Dowódcy Floty całość obrony polskiego wybrzeża.

Od sierpnia 1939 roku kontradmirał Józef Unrug ze swoim sztabem dowodził siłami lądowymi i flotą z Helu. Nierówna walka mimo bohaterstwa nie mogła skończyć się powodzeniem. Hel bronił się 31 dni. Skapitulował 2 października.

Dla kontradmirała Józefa Unruga rozpoczęła się 6. letnia tułaczka po niemieckich obozach jenieckich. Zachowanie się kontradmirała Józefa Unruga w niewoli stworzyło dookoła jego osoby legendę. Niezlomny patriota, rycerski, podkreślający wbrew wszelkim okolicznościom narodowy polski honor i godność zyskał wielki szacunek współtowarzyszy niewoli i podziw wrogów. Po wyzwoleniu z niewoli natychmiast udał się do Wielkiej Brytanii, gdzie objął stanowisko I Zastępcy Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej. Awansowano go do stopnia wiceadmirała. Po rozformowaniu Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie nie wrócił do kraju. Mieszkał w Maroku i we Francji. Zmarł we Francji w 1973 roku.

[Rok 2014 - rokiem wiceadmirała Józefa Unruga](#)

130. rocznica urodzin wiceadmirała Józefa Unruga

wtorek, 07 października 2014 19:52 - Poprawiony wtorek, 07 października 2014 21:13

Źródło: [mw.mil.pl](#) , [mw.mil.pl](#) , [Józef Unrug](#)